

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24S/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6015200559
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6015200559.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Novotnej a členov senátu JUDr. Aleny Antalovej a JUDr. Jozefa Zlochu v právnej veci žalobcu C. I. - CHATA JARABATÁ U ČIKA, so sídlom 977 01 Jarabá 31, IČO: 40 867 617, zastúpeného JUDr. Ing. Bernardom Pekárom, PhD., advokátom, Kukučínova 24, 974 01 Banská Bystrica proti žalovanému Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, 041 01 Košice o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. OPS/BEZ/2015/2606 O-75/2015 zo dňa 24. marca 2015 takto

rozhodol:

Rozhodnutie žalovaného č. OPS/BEZ/2015/2606 O-75/2015 zo dňa 24. marca 2015 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu práce Banská Bystrica, Partizánska cesta 98, 974 33 Banská Bystrica č. k. 249/14-1.0/pok/r. zo dňa 12. januára 2015 z r u š u j e podľa § 250j ods. 2, písm. a) a písm. e) O. s. p. a vec vracia žalovanému.
Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím žalovaného bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu Inšpektorátu práce Banská Bystrica č. k. 249/14-1.0/pok/r. zo dňa 12. 1. 2015 a potvrdené prvostupňové rozhodnutie, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta 33 000.-Eur podľa § 19 ods. 1, písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona a predpisov uvedených v § 2 ods. 1, písm. a) bod 3, konkrétne za porušenie § 6 ods. 1, písm. d), § 13 ods. 3 zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a nedodržaní bezpečnostnej úrovne upravenej v STN 38 6460:2012 čl. 4.4.2. spočívajúce v tom, že žalobca ako zamestnávateľ na pracovisku reštaurácie Železnica Čierny Balog umiestnil a prevádzkoval ako zdroj plynného média dve jednoduché tlakové stanice propán-butánu (fľaše 2x33kg) vo vnútorných priestoroch prevádzky - služobné sociálne zariadenie (WC, sprcha), kde dňa 19.6.2014 pri výmene jednej propán-butánovej fľaše došlo k úniku propán-butánu do vnútorných priestorov prevádzky (služobné sociálne zariadenie, kuchyňa, chodba), k vytvoreniu výbušnej zmesi a po jej iniciácii k výbuchu, ktorý spôsobil zamestnankyni S. L., nar. X.X.XXXX závažný pracovný úraz, pri ktorom utrpela popáleniny a obareniny hlavy, krku, horných končatín, pľúc, celkom popáleniny tela II. stupňa v rozsahu 39%.

Žalobca v žalobe namietal, že napadnuté rozhodnutie bolo výsledkom viacerých postupov, ktorými boli porušené práva žalobcu, žalovaný vyhodnotil dôkazy v rozpore so zákonom a rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tvrdil, že príčinou úrazu nebolo samotné skladovanie plynových fliaš v objekte, ale tá skutočnosť, že pri výmene týchto fliaš nebol vypnutý sporák, na ktorom horel otvorený oheň, ktorý bol iniciátorom výbuchu. Navyše s plynovými fľašami manipulovala na to nepoverená osoba (pani L., pán T.) a rovnako tak neodborná manipulácia s ventilom. Navyše, ako vyplynulo z výsluchov svedkov, pani L. a pán T. pred výbuchom opustili budovu bez poškodenia zdravia a následne sa vrátili do miestnosti napriek tomu, že vedeli o existencii hroziaceho nebezpečenstva, čím

sami seba, či už vedome alebo z nebanlivosti, vystavili riziku. Tieto skutočnosti mali byť zohľadnené aj pri ukladaní výšky pokuty, nakoľko podľa žalobcu úraz pani L. nebol pracovným. Poukázal na znenie § 195 ods. 2 Zákonníka práce a § 8 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, podľa ktorého je ním poškodenie zdravia, ktoré bolo zamestnancovi spôsobené pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi, nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlým a násilným pôsobením vonkajších vplyvov. Podľa žalobcu sa o pracovný úraz sa nejedná v prípade, ak zamestnanec nevykonáva činnosť, ktorá je v priamej príčinnej súvislosti s plnením pracovných povinností, ani ak úraz nastane v čase, ak zamestnanec neplní pracovnú úlohu. Pani L. neutrpela úraz v priamej súvislosti s výkonom jej povolania, pretože bola kuchárkou a jej pracovnou náplňou bolo pripravovať jedlá pre zákazníkov prevádzky. Plynové fľaše menil žalobca ako majiteľ alebo pán L. a pán T.. Pracovníci preto v prípade potreby výmeny tieto osoby k výmene volali, avšak pani L. sa v deň explózie rozhodla vymeniť fľašu sama za asistencie tretej osoby, ktorá nebola zamestnancom prevádzky a nemala s takouto výmenou žiadne skúsenosti. Snažili sa otvoriť ventil silou, čím zrejme pri neodbornej manipulácii došlo k poškodeniu ventilu a jeho následnému uvoľneniu, v dôsledku čoho tento vystrelil a uvoľnil značené množstvo plynu do ovzdušia. Ďalej pri výmene plynovej fľaše na jednom sporáku horel oheň. Úraz pani L. je úraz, ktorý utrpela vlastným zavinením. Pani L. utrpela poškodenie zdravia vážneho charakteru, ktoré ale nespĺňajú podmienky ťažkej ujmy na zdraví uvedené v § 3 písm. l) bod 1 až 8 zákona č. 126/2006 Z. z..

Žalobca poukázal tiež na závery znaleckého dokazovania z posudku vypracovaného Kriministickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča, z ktorých vyplýva, že propán-butánová fľaša nemala kompletne všetky súčasti, javila známky poškodenia, čo mohlo tiež prispieť k výbuchu.

Žalobca z vyššie uvedených dôvodov považoval za nespravodlivé uloženie pokuty vo výške 33 000.- Eur, ktorá je pre neho likvidačná.

Na pojednávaní žalobca namietal, že je trestne stíhaný za trestný prečin všeobecného ohrozenia, pričom v rámci tohto trestného stíhania uzatvoril dohodu o vine a treste, a preto žiada, aby súd zrušil napadnuté rozhodnutie a správne konanie zastavil. Žalobca predložil rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 3T/137/2015-759.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol pre jej nedôvodnosť. K žalobným dôvodom uviedol, že základným dôvodom závažného pracovného úrazu pani S. L. bolo nezabezpečenie projektovej dokumentácie plynoinštalácie kuchyne na propán-bután zo strany žalobcu v zmysle právnych a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Podľa neho malo byť umiestnenie plynových fliaš realizované mimo prevádzkovej budovy tak, ako v prevádzke žalobcu Vydrovo. V prípade umiestnenia plynových fliaš v zmysle platných predpisov by nedošlo k predmetnej udalosti. Žalobca pre svojich pracovníkov prichádzajúcich pri výkone práce s vyhradenými plynovými zariadeniami nezabezpečil oboznámenie a praktický výcvik s bezpečným používaním a manipuláciou s plynovými zariadeniami, ktoré vykonáva revíznym technik plynových zariadení s príslušným osvedčením. Ďalej uviedol, že pani L. vykonávala výmenu propán-butánovej fľaše sama z dôvodu, že v danom čase sa na prevádzke nenachádzal ani pán L. ani pán T. a ani žalobca. Zo zápisnice o výsluchu obvineného na Útvare Policajného zboru v Brezne zo 16. 1. 2015 vyplýva, že žalobca sám uviedol, že má vedomosť o tom, že vo výnimočných prípadoch, keď nebol on k dispozícii vymieňali ním poverené osoby plynové fľaše, pričom ho o tom nikdy neinformovali. Výmenu fľaše vykonávala pani L. aj v minulosti. Ani osoby, ktoré boli podľa žalobcu oprávnené fľaše vymieňať nemali príslušné zaškolenie a overenie revíznym technikom. Žalovaný poukázal na to, že príčiny úrazu pána T. nevyšetroval, pretože u neho nešlo o pracovný úraz. Podľa žalovaného opustenie zamoreného priestoru pani L. a pánom T. a následný návrat nebolo nezodpovedným konaním ale skratovým v dôsledku stresu, resp. šoku, čo potvrdzuje aj to, že postihnutí si na toto svoje konanie v danom okamihu nepamätali. K námietke, že u pani L. nešlo o závažný pracovný úraz, žalovaný uviedol, že úraz sa stal na pracovisku žalobcu v rámci varenia obeda, pri práci, ktorá poškodenej vyplývala z pracovnej zmluvy, pričom vykonávala prácu, ktorú žalobca v zmysle ustanovení zákona č. 124/2006 Z. z. nezakázal. Žalobca zaslal záznam o registrovanom pracovnom úraze Inšpektorátu práce Banská Bystrica, pričom jeden doručil 27.6.2014 a druhý 7.7.2014. V obidvoch oznámil, že zamestnankyňa utrpela pracovný úraz. Skutočnosť, že išlo o ťažkú ujmu na zdraví zdokumentoval lekár v posudku o závažnosti pracovného úrazu zo dňa 7.7.2014. Tento posudok žalobca doručil Inšpektorátu práce Banská Bystrica 22.7.2014. Žalovaný vo vyjadrení ďalej poukázal, že výška pokuty bola uložená v

najnižšej možnej hranici. Porušenie § 6 ods. 1, písm. d) a § 13 ods. 3 zákona č. 124/2006 Z. z. a nedodržanie bezpečnostnej úrovne upravenej v SPN 38 6460:2012 čl. 4.4.2 bolo preukázané a podložené dôkazmi.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd príslušný na konanie podľa § 246 ods. 1 a § 246a ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie a rozhodnutie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.) a po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že žalobe je potrebné vyhovieť.

Z obsahu správneho spisu vyplýva, že prvostupňový správny orgán 10.9.2014 vyhotovil protokol o vyšetrení príčin závažného pracovného úrazu. Podľa protokolu inšpektor práce pri stanovení kódu príčiny úrazu postihnutej vychádzal aj z fotodokumentácie a zápisnice z obhliadky miesta explózie, vyhotovených ORPZ v Brezne, odborom Kriminálnej polície, zo znaleckého posudku čs.: PPZ-Keu-SI-Ex-2014-2296. Zo spisu vyplýva, že tento obsahuje aj kriminalistický expertízny posudok, teda uvedený znalecký posudok a to vo veci prečinu všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, 3, písm. b) Trestného zákona výbuchom plynu v kuchyni „Reštaurácie Železnička“ v objekte prevádzkovej budovy Čiernohorskej železničky v Obci Čierny Balog, na ul. Hlavnej č. 247/54 dňa 19.6.2014. Takisto z fotodokumentácie z obhliadky miesta činu všeobecného ohrozenia v Obci Čierny Balog, ktorú spracovalo alebo vyhotovilo Okresné riaditeľstvo PZ v Brezne, odbor Kriminálnej polície vyplýva, že táto bola doručená prvostupňovému správne mu orgánu 10.7.2014. Zo spisu ďalej vyplýva, že prvostupňový správny orgán oznámil začatie správneho konania listom z 11.11.2014 žalobcovi.

Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta 33 000.-Eur podľa § 19 ods. 1, písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona a predpisov uvedených v § 2 ods. 1, písm. a) bod 3, konkrétne za porušenie § 6 ods. 1, písm. d), § 13 ods. 3 zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a nedodržaní bezpečnostnej úrovne upravenej v STN 38 6460:2012 čl. 4.4.2. spočívajúce v tom, že žalobca ako zamestnávateľ na pracovisku reštaurácie Železnička Čierny Balog umiestnil a prevádzkoval ako zdroj plynného média dve jednoduché tlakové stanice propán-butánu (fľaše 2x33kg) vo vnútorných priestoroch prevádzky - služobné sociálne zariadenie (WC, sprcha), kde dňa 19.6.2014 pri výmene jednej propán-butánovej fľaše došlo k úniku propán-butánu do vnútorných priestorov prevádzky (služobné sociálne zariadenie, kuchyňa, chodba), k vytvoreniu výbušnej zmesi a po jej iniciácii k výbuchu, ktorý spôsobil zamestnankyni S. L., nar. X.X.XXXX závažný pracovný úraz, pri ktorom utrpela popáleniny a obareniny hlavy, krku, horných končatín, pľúc, celkom popáleniny tela II. stupňa v rozsahu 39%. Rozhodnutie odôvodnil opisom vzniku pracovného úrazu S. L., ďalej tým, že žalobca žiadne overenie bezpečného stavu plynových zariadení nezabezpečil, čo sám potvrdil. Konštatoval, že príčinou úrazu bolo umiestnenie plynových propán-butanových fliaš v uzatvorenom priestore, čo je nedostatok v rozpore s bezpečnostnými predpismi a žalobca tento stav dlhodobo trpel a nevykonal žiadne opatrenia, aby zabezpečil umiestnenie plynových propán-butanových fliaš v súlade s bezpečnostnými predpismi. Uviedol, že vychádzal okrem iného aj zo zápisnice o obhliadke miesta požiaru znaleckého posudku a fotodokumentácie, ako aj z ďalších dokladov: protokolu, pracovnej zmluvy S. L., posúdenia závažnosti pracovného úrazu, zápisnice o obhliadke miesta požiaru, informácie podané pani L., žalobcom a I. T., resp. zápisnicami o týchto podaných informáciách. Výška pokuty bola v prvostupňovom rozhodnutí odôvodnená závažnosťou zistených nedostatkov a ich následkov s tým, že v rámci rozpätia stanovenej zákonnej sadzby bola uložená tak, aby splnila svoju funkciu, represívnu, výchovnú a preventívnu. Podľa odôvodnenia sankcia splní svoj účel, aj keď je uložená v najnižšej možnej zákonnej miere. Pri ukladaní bolo zobrať do úvahy aj počet zamestnancov a riziká, ktoré sa vyskytujú v činnosti žalobcu, pričom žalobca zamestnával sezónne 14 zamestnancov a tiež skutočnosť, že zistené porušenie povinností bolo dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce u zamestnávateľa.

Na základe odvolania žalobcu žalovaný napadnutým rozhodnutím odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v prvostupňovom konaní bolo relevantnými dôkaznými prostriedkami preukázané porušenie zákonnej povinnosti zo strany žalobcu. K námietke odvolateľa, že umiestnenie plynových fliaš a ani manipulácia s nimi neboli príčinou vzniku pracovného úrazu, uviedol, že žalobca od novembra 2011 až po vznik udalosti 19.6.2014 mal plynové fľaše umiestnené v rozpore s predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Z dokazovania bolo zistené, že príčiny úrazu pána T. Inšpektorát práce nevyšetroval a z jeho informácií vyplynulo, že

konan na žiadosť pani L., keď prechádzal okolo predmetnej budovy a niekto na neho zakričal, že uniká plyn. Preto vošiel do budovy, zacítil plyn a snažil sa pomôcť, ale tlak plynu uzáver flaše vyhodil do vzduchu. Nesúhlasil s odvolacou námietkou, že pani L. a pán T. sa dopustili nezodpovedného konania, keď potom ako opustili budovu, sa do nej vrátili, pretože išlo o konanie skratové v dôsledku stresu alebo šoku. Žalobca nemal vypracovaný postup pre prípad záchranných prác, evakuácie a pri vzniku poškodenia zdravia, vrátane poskytnutia prvej pomoci. K námietke, že nešlo o pracovný úraz uviedol, že nie je sám kompetentný stanoviť, či išlo alebo nešlo o pracovný úraz, avšak žalobca zaslal Inšpektorátu práce záznamy o registrovanom pracovnom úraze a preklasifikáciu na závažný pracovný úraz, kde sám uznal tento úraz ako pracovný. K výške pokuty uviedol, že pokuta bola uložená v najnižšej možnej výške, pretože sa jednalo o závažný pracovný úraz, ktorým bola spôsobená ťažká ujma na zdraví. Ďalej dôvodil, že sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového orgánu, ktoré boli uvedené v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia a považuje ich za úplné a vecne správne.

Súd zo žalobcom predloženého rozsudku Okresného súdu Brezno č. 3T/137/2015-759 z 23. novembra 2015 zistil, že žalobca bol uznaný vinným, že:

od presne nezistenej doby do 19.06.2014 v Čiernom Balogu, Hlavná 56 v služobnom sociálnom zariadení Reštaurácie Železnička Čiernohronska železnica Čierny Balog umiestnil a prevádzkoval ako zdroj plynného média dve jednoduché tlakové stanice propán - butánu o hmotnosti 33 kg, pričom uvedeného dňa približne o 08.10 h pri výmene propán - butánovej flaše došlo k úniku propán - butánu do vnútorných priestorov prevádzky, k vytvoreniu výbušnej zmesi a po jej iniciácii k výbuchu pri ktorom S. L. utrpela na tvári, krku, oboch horných končatinách, hrudníku, oboch dolných končatinách popáleniny I., II. a III. stupňa v rozsahu 39 %, popáleninový šok stredného stupňa a psychickú traumu, s dobou liečenia 104 dní, I. T. utrpel pomliaždenie hlavy, popáleniny II. a III. stupňa na 21 % pravej hornej končatiny a oboch dolných končatinách, popáleninový šok stredného stupňa a poškodenie pľúc, s dobou liečenia 62 dní, obci Čierny Balog poškodením budovy č. XXX, na parc. č. XXXX a nákladmi spojenými s jej zabezpečením vznikla škoda vo výške 18.836,22 €, Čiernohronskej železnici, n.o. poškodením kancelárií škoda vo výške 1.878,25 €, W. B. poškodením výkladu predajne potravín škoda vo výške 97,- €, C. G. poškodením sklenenej výplne okna na rodinnom dome vo výške 89,- €, I. T. poškodením čelného sklad motorového vozidla VW Passat, ev. č. J. XXX V.koda vo výške 190,- €, Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. uhradením nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť S. L. a I. T. škoda vo výške 39.666,31 € a Sociálnej poisťovni Bratislava vyplatením nemocenských a úrazových dávok S. L. škoda vo výške 3.511,- €, pričom obvinený C. I. tým porušil ust. § 6 ods. 1 písm. c), i), l), n), o), § 9 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 1, § 16 ods. 1 písm. c) zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v znení neskorších predpisov, ako aj nedodržel bezpečnostnú úroveň podľa STN 38 6460 bod III, článok 46 a 66 písm. j), čím spáchal prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, 3 písm. a), b) Trestného zákona a bol mu za to uložený trest.

Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok) (1) správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, alebo ak účastník konania nemá zákonného zástupcu alebo ustanoveného opatrovníka, hoci ho má mať, alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa čl. 40 ods. 5 ústavného zákona č. 23/1991, ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd nikoho nemožno trestne stíhať za čin, pre ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby. Táto zásada nevylučuje uplatnenie mimoriadnych opravných prostriedkov v súlade so zákonom.

Podľa Protokolu č. 7, článku 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd 1. Nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní podliehajúcim právomoci toho istého štátu za trestný čin, za ktorý už bol oslobodený alebo odsúdený konečným rozsudkom podľa zákona a trestného poriadku tohto štátu.

2. Ustanovenia predchádzajúceho odseku nie sú na prekážku obnovy konania podľa zákona a trestného poriadku príslušného štátu, ak nové alebo novoodhalené skutočnosti alebo podstatná chyba v predchádzajúcom konaní mohli ovplyvniť rozhodovanie vo veci.

3. Od tohto článku nemožno odstúpiť podľa článku 15 Dohovoru.

Predmetom súdneho prieskumu bola zákonnosť rozhodnutia žalovaného o správnom delikte žalobcu z dôvodov nezákonnosti uplatnených v žalobe. Súd je takýmito dôvodmi viazaný, pričom dôvody za žalobcu nevyhľadáva ani nedoplňa a nekonkretizuje. Žalobcom uplatnená námietka nezákonnosti napadnutého rozhodnutia z dôvodu nesprávneho vyhodnotenia dôkazov, nebola konkrétna. Žalobca v žalobe neuviedol, ktorý dôkaz vykonaný v správnom konaní žalovaný alebo prvostupňový správny orgán nesprávne vyhodnotil. Neuviedol, v čom by mala byť úvaha pri hodnotení jednotlivých dôkazov správnym orgánom chybná a ani, ktorý skutkový záver z vykonaného dokazovania toho-ktorého dôkazu alebo z viacerých dôkazov v súvislosti, nevyplýva. Namiesto toho žalobca v žalobe popísal svoje hodnotenie udalostí, ktoré predchádzali výbuchu plynu a svoje závery z nich. Takto uplatnené dôvody sú len vyjadrením nesúhlasu so závermi správnych orgánov. Nesúhlas žalobcu nestačí k tomu, aby súd mohol dospieť k záveru o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia. Žalovaný postavil svoje rozhodnutie na skutkových zisteniach, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania. Sporné medzi účastníkmi bolo, čo bolo príčinou výbuchu plynu. Žalobca neuviedol nič, čo by spochybnilo alebo vyvrátilo skutkový záver, ku ktorému dospel žalovaný, že príčinou bolo nesprávne a protiprávne umiestnenie plynových fľaš v prevádzke žalobcu. Tento skutkový záver žalobca ani nenapadol. Na tomto skutkovom závere nič nemôže zmeniť ani to, že bez ďalších udalostí - konaní a to neodbornej manipulácie s plynovou fľašou vo vnútorných priestoroch za súčasného horenia otvoreného ohňa na plynovom sporáku by k výbuchu plynu nedošlo. Tieto ďalšie skutočnosti by pri správne umiestnenej plynovej fľaši nemohli spôsobiť výbuch plynu z nej uniknutého. Žalobcom uplatnená námietka nezákonnosti, ktorá mala spočívať v nesprávnom vyhodnotení dôkazov a nesprávne zistenom skutkovom stave z vyššie uvedených dôvodov nemohla obstáť.

Žalobca tvrdil, že v danom prípade nešlo o pracovný úraz. Žalovaný v odvolacom konaní túto námietku správne vyhodnotil ako účelovú obranu. Žalobca v správnom konaní netvrdil a ani správny orgán neoznámil, že by na základe § 14 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce, podľa ktorého spory medzi zamestnancom a zamestnávateľom o nároky z pracovno-právnych vzťahov riešia súdy, viedol na súde spor so zamestnankyňou o to, či úraz, ktorý utrpela, je pracovným úrazom. Na riešenie sporu o tom, či úraz zamestnanca je úrazom pracovným, je príslušný súd. Potom, ak skutočnosť, či išlo o pracovný úraz, nebola sporná medzi žalobcom ako zamestnávateľom a jeho zamestnankyňou a žalobca sám prvostupňovému správny orgán nahlásil úraz zamestnankyne ako pracovný, neskôr ako vážny, žalovaný správne vyhodnotil žalobcove tvrdenie, že nešlo o pracovný úraz ako účelovú obranu, berúc do úvahy aj fakt, že k úrazu došlo v súvislosti s pracovnou náplňou zamestnankyne žalobcu a to varenie jedál, t. j. tepelná úprava potravín, čo nebolo v správnom konaní sporné. Z uvedeného vyplýva, že ani tento dôvod nezákonnosti napadnutého rozhodnutia nemohol obstáť.

Žalobca namietal, že bol v dôsledku procesného postupu Inšpektorátu práce poškodený na svojich právach, čo na pojednávaní konkretizoval tak, že bol potrestaný za to isté konanie dvakrát. Z tohto žalobného dôvodu bolo potrebné žalobe vyhovieť. Podľa § 29 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania. Právo nebyť potrestaný za ten istý skutok dvakrát zásada ne bis in idem je zaručené Ústavou Slovenskej republiky článok 50 ods. 5 a Listiny základných práv a slobôd (Ústavný zákon č. 23/1991 Zb.) v článku 40 ods. 5. Právo nebyť stíhaný a potrestaný za ten istý delikt patrí medzi základné práva zaručené Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd v Protokole č. 7, článok 4 ods. 1. Je potrebné vychádzať z originálneho znenia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky II.ÚS 182/2014, bod 21 „Ak sa porovná tento preklad s originálnym znením v anglickom jazyku a francúzskom jazyku, je nutné dospieť k záveru, že slovenský preklad používa nepresný pojem „trestný čin“. Podstatná je skutočnosť, že slovo „delikt“ (v anglickom znení „offence“ a vo francúzskom „infraction“) zamieňa slovenský preklad za slovné spojenie „trestný čin“ (v anglickom jazyku „criminal offence“ a vo francúzskom jazyku „infraction criminelle“). Za smerodajnú a určujúcu je však podľa názoru Ústavného súdu potrebné považovať pôvodnú (originálnu) verziu v anglickom a francúzskom znení a na to nadväzujúcu skutočnosť, že anglickému termínu „offence“ a francúzskemu termínu „infraction“ v slovenčine zodpovedajú termíny „trestný čin“, „priestupok“, ale aj „disciplinárny delikt“ alebo „iný správny delikt“. Zároveň je potrebné vychádzať z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej „ESLP“), ktorý je oprávnený na výklad textu Dohovoru pri jeho aplikácii v konkrétnych veciach. To, či išlo o delikt spadajúci pod ochranu článku 4 ods. 1 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd závisí od preskúmania jeho povahy, podľa tzv. Engelovských kritérií stanovených rozhodnutím ESLP v prípade Engel a ostatní proti Holandsku č. 5100/71, 5101/71, 5102/71, 5454/72,

5370/72. Kritériami podľa tohto rozsudku sú: 1. kvalifikácia skutku podľa právneho poriadku, 2. povaha skutku, 3. stupeň závažnosti sankcie. Ak nie je splnené prvé kritérium, teda ak v právnom poriadku nie je skutok kvalifikovaný ako trestný čin, potom sa skutok posudzuje podľa ďalších dvoch kritérií, pričom nie je potrebné, aby boli splnené kumulovane. Podľa interpretácie článku 4 Protokolu č. 7, ktorý použil Európsky súd pre ľudské práva v uvedenom rozhodnutí, pod ochranu tohto článku spadá skutok, ak predstavuje narušenie takého predpisu, ktorý sa vzťahuje na neurčitý všeobecný počet adresátov a tiež, ak sankcia má represívny charakter. V danom prípade z hľadiska prvého kritéria predmetný skutok, ktorý bol kvalifikovaný ako správny delikt spáchaný žalobcom, je v zmysle § 19 ods. 1, písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. správnym deliktom. Podľa druhého kritéria zákon č. 124/2006 Z. z. ukladá povinnosti, ktoré boli porušené, zamestnávateľom, t. j. neurčitému všeobecnému okruhu adresátov. Podľa tretieho kritéria sankcia až do 100 000.- Eur a v prípade, že následkom je pracovný úraz, alebo ťažká ujma na zdraví, sankcia minimálne 33 000.- Eur je vzhľadom na svoju výšku napr. vo vzťahu k minimálnej mzde alebo priemernej mzde v krajine, sankciou, ktorá má represívny charakter. Z uvedeného vyplýva, že administratívne konanie o predmetnom skutku je konaním v zmysle čl. 4 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Výklad k totožnosti skutku poskytol ESLP vo svojom rozsudku vo veci Sergej Zolotukhin proti Rusku č. 14939/03 z 10. februára 2009, kde harmonizoval svoje predchádzajúce odlišujúce sa prístupy k výkladu tohto pojmu. Podľa tohto rozhodnutia je skutok totožný vtedy, keď sú identické všetky fakty alebo keď sú zhodné podstatné fakty prípadu. Nezáleží na právnej kvalifikácii delikvenčného konania podľa vnútroštátnej právnej úpravy. V danom prípade z popisu skutku, ktorý bol žalovaným kvalifikovaný ako správny delikt a popisu skutku, ktorý bol súdom kvalifikovaný ako prečin (trestný čin) je zrejmé, že všetky podstatné fakty konania žalobcu a spôsobeného následku, sú identické. Pri trestnom čine je skutok širší, keď ako škodlivý následok bolo posúdené nielen poškodenie na zdraví zamestnankyne žalobcu ale aj ďalšej osoby a takisto bolo zohľadnené poškodenie majetku. Podstatné skutočnosti u oboch boli zhodné: umiestnenie plynových fliaš vnútri prevádzky, výbuch plynu a škoda na zdraví. To znamená, že skutok, ktorý bol vyhodnotený ako správny delikt, bol subsumovaný v skutku, ktorý bol posúdený ako trestný čin. Z uvedeného je totožnosť skutku očividná.

V danom prípade žalovaný rozhodol skôr, ako bolo vydané rozhodnutie v trestnom konaní. Žalovaný teda takýmto rozhodnutím neporušil článok 4 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Náš právny poriadok nemá pre správne trestanie osobitnú všeobecnú úpravu. Správny orgán je v zmysle § 19 ods. 5 zákona č. 125/2006 Z. z. povinný pri ukladaní pokuty prihliadnuť na to, či už iný orgán na základe osobitných predpisov uložil majetkovú sankciu osobe za porušenie tých istých predpisov. V kladnom prípade má zakázané pokutu uložiť s výnimkou prípadu, ak bola uložená bloková pokuta. Z obsahu správneho spisu vyplýva, že prvostupňový správny orgán a ani žalovaný sa týmto ustanovením neriadili, pretože napriek tomu, že mali vedomosť, že vo veci výbuchu plynu v prevádzke žalobcu bolo vedené trestné konanie, zo spisu nevyplýva, že by bolo vykonané zisťovanie, či bol žalobcovi uložený peňažný trest v trestnom konaní alebo nie. Protokol č. 7 článok 4 chráni už právoplatne odsúdenú osobu pred ďalším obvinením a konaním, ako aj pred dvojitým potrestaním. V danom prípade ale správne konanie nezačalo až po odsúdení žalobcu, ale začalo oznámením zo dňa 11.11.2014, resp. jeho doručením žalobcovi. Zo správneho spisu nevyplýva, kedy presne začalo trestné konanie, avšak je z neho zrejmé, že správny orgán ešte pred začatím správneho konania získal dôkazy o priebehu udalostí vedúcich k výbuchu plynu a ťažkej ujme na zdraví zamestnankyne žalobcu od orgánov činných v trestnom konaní. Z týchto dokladov vyplýva, že v čase začatia správneho konania už bolo vedené trestné stíhanie vo veci prečinu všeobecného ohrozenia. Najdôležitejšie záujmy spoločnosti sú pred ich narušením chránené trestným právom. Preto aj najprísnejšie tresty sú stanovené v trestnom zákone, pričom za najprísnejší trest treba považovať trest odňatia slobody. Práve preto začaté trestné konanie o tom istom skutku, nie je možné vyhodnotiť inak, ako prekážku pokračovania správneho konania nakoľko rozhodnutie o tom, či skutok je alebo nie trestným činom, nepatrí do kompetencie správneho orgánu. Práve z dôvodu, že už začalo konanie o takejto predbežnej otázke, bolo potrebné počkať na výsledky, či ide o trestný čin a po právoplatnom skončení trestného konania pokračovať v začatom správnom konaní, či už zastavením konania, alebo ak nešlo o trestný čin, tak rozhodnutím o tom, či išlo o správny delikt. Správny poriadok v § 29 ods. 1 nedáva na úvahu správneho orgánu, či preruší konanie alebo nie. Naopak, správny orgán je povinný prerušiť konanie vtedy, ak už začalo konanie o predbežnej otázke. Správny orgán skutočnosť, že o tom istom skutku je vedené trestné stíhanie nepovažoval za právne významnú, čiže vec nesprávne právne posúdil, čím zaťažil konanie vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Na základe uvedeného súd napadnuté rozhodnutia ako aj prvostupňové rozhodnutie zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) a e) O. s. p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 150 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Okolnosti hodné osobitného zreteľa súd videl v tom, že žalobca dôvod nezákonnosti, ktorý uplatnil v žalobe a pre ktorý bol v tomto konaní úspešný, v správnom konaní neuplatnil. Neupozornil správny orgán, že je proti nemu vedené trestné stíhanie a že ide o skutočnosť, ktorá žalovanému bráni, aby pokračoval v administratívnom konaní. Súd preto žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach prostredníctvom tunajšieho súdu na NS SR.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a/, f/) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.